

L'aigua del balneari Prats

● Desconec els fonaments jurídics pels quals l'empresa Vichy Catalan té dret a obrir i tancar l'aixeta que subministra l'aigua termal al balneari Prats de Caldes de Malavella, però em sembla que si això és el que disposa la llei, el que cal és canviar la llei. El sentit comú em diu que l'ús privat que en pugi fer cada empresa hauria de tractar-se directament amb l'administració. Estic segur que a Caldes, emprant una expressió popular, d'aigua termal n'hi ha per donar i per vendre. Parlo sense conèixer a fons el tema i no amago les meves simpaties personals per

can Prats, un confortable establiment de dimensions humanes amb un servei amable i reclus en un preciós espai enjardinat. Fa més de trenta anys la meva primera feina estiuenca va ser la de botones de la casa. Els germans Pere i Rafael Quintana, pares dels actuals gerents, van emprendre importants transformacions que van convertir el balneari Prats en l'establiment de referència que és. I allà, a uns centenars de metres, el Vichy Catalan, tan gran, tan majestuós i imponent. Tan important!

Si la llei dóna la potestat al Vichy Catalan per obrir i tancar l'aixeta —encara que jo no entengui el perquè— el que ha de fer és obrir-la i compartirla. Jo crec força en les persones i crec en els empresaris emprenedors, però em fan pànic els consells d'administració i, encara més, els consells d'administració que deixen les coses en mans de gabinets d'advocats.

Jo —que sóc de bona fe— vull pensar que alguna persona amb capacitat de decisió, es mullarà —en aquest cas, d'aigua termal— i trobarà una solució. Potser, més que assessors jurídics encorbatats i amb el cabell engominat, el que els caldria és trobar allò que en la tradició catalana es coneix com un home bo. Estic segur que fent un vermut a la terrassa de can Prats, sense lletrats ni assessors, podrien entendre's. Mai no es massa tard per a aquestes coses. / MATEU CIURANA. Fornells de la Selva (Gironès).